

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010136
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617010136.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2019 v trestnej veci obžalovaného J. W., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6. 2. 2019, sp. zn. 1T/10/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného J. W. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 1. augusta 2015, v čase okolo 21:30 hod. v obci V., v rómskej osade D., na miestnej komunikácii v blízkosti rodinného domu číslo XXX/X, po predchádzajúcej hádke s rodinnými príslušníkmi rodiny K., fyzicky napadol F. K.Á. tak, že ho drevenou latou udrel po ľavom ramene a následne i po hlave, načo F.M. K. spadol na zem a upadol do bezvedomia, pričom utrpel zlomeninu čelovej kosti vľavo a minimálne krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu s dobou práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 4 - 5 týždňov, čím bol ohrozený mozog ako životne dôležitý orgán ľudského tela, pričom u poškodeného pri takomto mechanizme vzniku úrazu mohlo dôjsť aj k opuchnutiu mozgu, krvácaniu do mozgového tkaniva, čo by bezprostredne ohrozovalo poškodeného F. K. na živote.

Za to mu bol uložený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/39/2016 zo dňa 19. 4. 2016, právoplatného dňa 19. 5. 2016, ktorým mu bol za prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo k zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenému F. K.Á., nar. XX. X. XXXX, bytom V., B.. Q.. N. XXX/XX škodu vo výške 2.059,20 € z titulu bolestného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného zaplatiť poškodenej spoločnosti F.M. D. W., a. s., IČO: XX XXX XXX so sídlom Z. XX, A. škodu vo výške 1.195,93 € z titulu náhrady vynaložených liečebných nákladov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný J. W.. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uvádza, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/10/2017-572 zo dňa 6. februára 2019 pokladá za nesprávny a žiada, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby okresného prokurátora.

Okresný súd k ustáleniu takéhoto skutkového stavu uvedeného vo výroku o vine napadnutého rozsudku dospel na základe svedeckej výpovede poškodeného a jeho blízkych príbuzných.

Okresný súd konštatuje, že svedecké výpovede Š. W., P. W. a D. K. sú účelové, tendenčné s úmyslom pomôcť mu. Súd bližšie nerozvádza, prečo tieto svedecké výpovede pokladá za účelové a tendenčné. Vychádza z výpovedí príbuzných poškodeného, u ktorých nie je spochybnená okolnosť, že väčšina z nich bola značne opitá a sami potvrdzujú požitie alkoholických nápojov pred incidentom na rodinnej oslave krstín. Nie je sporné, že práve oni prišli k ich rodinnému domu po oslave. Rozpory medzi touto skupinou svedkov, teda príbuzných poškodeného a skupinou svedkov, ktorých výpovede súd vyhodnotil ako tendenčné, sú v podstatných častiach o samotnom priebehu incidentu rozporné.

Popisuje skutok tak, že rodičia A. K., Z. K. a J. K. prišli spolu s ďalšími osobami k ich domu, začali kričať, že majú vyjsť von, že im dom podpália. Bola to skupina opitých ľudí. Šesť z nich sa vlámalo za oplotený dvor. Búchali po oknách, pričom všetci boli ozbrojení latami a poriskami. Keď otvoril dvere, aby s bratmi Q. W. a Š. W. vyšiel von, hneď dostal od Z. K. bejzbalovou palicou po ľavom ramene. Bil sa s Z. K. a J. K., keď sa pripojil poškodený F. K..

Obdobne popisuje skutok aj jeho brat Š. W. s tým, že okolo pol jedenástej večer ho zobudil krik, že Z. K. sa vyhrážal, že ich podpáli a zmláti. Takisto potvrdzuje, že hneď po otvorení dverí dostal ranu. Ďalej konštatuje, že ľudí tam bolo asi päťdesiat, niektorí na ulici, iní na ich dvore.

Jeho matka svedkyňa P. W. tak isto potvrdzuje, že K. prišli s latami a poriskami a začali im biť do okien. Konštatuje, že všetci sa bili na jej pozemku pred vchodom do domu.

Zo skupiny K. svedok R. W. potvrdzuje, že išli z oslavy, keď svedok Z. K. mal zavolať na dcéru A. K., aby išla domov. Z domu potom mali vybehnúť Q. W. a ďalší na bitku, v rukách mali pripravené laty. Po bitke zbadal ležať poškodeného F. K., ktorého mal udrieť latou. Ako zistil, že F. K. udrel latou on, však nie je známe o to viac, že sa jednalo o večerné hodiny a všetko sa malo odohrať na ceste. Svedok T. K. uvádza, že v ten večer zbadal na ulici veľa ľudí a na zemi našiel poškodeného F. K., ktorého odviezol domov.

Svedok Z. K., otec poškodeného F. K. konštatuje, že mal vypité, z oslavy išiel s manželkou J. K. pred ich dom a kričal na dcéru, nech vyjde von a ide domov. Ďalej konštatuje, že stál pred brámkou, keď oni z domu vybehli s latami a tyčami. Na kopci pri verejnej ceste ho zhodili na zem a na zemi ho bil palicou jeden z bratov W.. Manželkin krik mal počuť syn F. K., ktorý pribehol na pomoc, svedok však nevidel, kto ho udrel.

Obdobne vypovedá aj svedkyňa J. K., matka poškodeného F.M. K.. Konštatuje, že s manželom Z. K. išli domov z oslavy, kde vypili nejaký alkohol. Prišli pred ich dom a jej manžel zavolať na zaťa, aby vyšiel von. Aj ona zakričala, aby pustil dcéru A. von. Z domu potom vyšli W. s latami hneď do bitky. Zakričala na syna F. K., ten síce prišiel, ale hneď ho mal udrieť latou do pleca a hlavy, načo spadol na zem za plotom.

Ďalší svedkovia konštatujú, že skutok priamo nevideli.

Za takejto svedeckej situácie má za to, že základnou úlohou z pohľadu dokazovania pre orgány činné v trestnom konaní mala byť otázka, kde k incidentu, ktorý je predmetom trestného stíhania, došlo.

Toto miesto je podľa názoru obhajoby rozhodujúce pre správne právne posúdenie konania, ktoré je mu kladené za vinu. Totiž, ak k miestu incidentu došlo na ich pozemku, posúdenie konania, vzniku zranenia by bolo iné ako posúdenie konania, ku ktorému by došlo mimo ich dvora.

Totiž ani podľa úradného záznamu Obvodného oddelenia PZ Markušovce, ani zo zápisnice o ohliadke miesta činu z fotodokumentácie nemožno jednoznačne konštatovať, že k incidentu došlo na trávnom poraste na pravej strane miestnej komunikácie. Z úradného záznamu OO PZ Markušovce vyplýva, že bolo prijaté oznámenie pani A., že rodina A. K. v silne opitom stave prišla riešiť s rodinou W. problémy. Má za to, že ani zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou nie je takým dôkazom, ktorý by jednoznačne zobjektívizoval miesto, kde k incidentu došlo. Miesto incidentu by bolo možné presnejšie určiť iba na základe vyšetrovacieho pokusu, za prítomnosti znalca z odboru medicíny. Totiž, ak jedna skupina svedkov tvrdí, že incident sa odohral na ceste (napr. R. W. a T. K.) a iná skupina (napr. Š. W., P. W.) tvrdí, že incident sa odohral na ich pozemku, bolo potrebné pokúsiť sa zobjektívizovať naznačenými dôkazmi presné miesto incidentu.

Ak totiž miesto, na ktoré útočili K. bolo miesto, ktoré je v ich vlastníctve, tak je potrebné vychádzať z toho, že útok smeruje proti záujmom, ktoré chráni Trestný zákon. Nemusí ísť len o život a zdravie, ale môže ísť aj o ochranu vlastníctva, domovej a osobnej slobody. Za takej situácie by potom bolo potrebné aplikovať aj judikatúru, konkrétne snáď najznámejšie rozhodnutie a to R 18/1996, podľa ktorého občan má právo výberu, či sa útoku vyhne inak, než použitím obrany alebo sa rozhodne brániť, lebo nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom. Riziko vyvolané útokom musí znášať útočník.

Teda, ak by presné miesto incidentu bolo zobjektívizované naznačenými dôkazmi a zistilo by sa, že k incidentu došlo na ich pozemku, malo sa uvažovať o tom, či nie sú naplnené znaky nutnej obrany, prípadne krajnej núdze a nemohlo by sa uvažovať ani o prečine výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., pretože by nebol naplnený základný predpoklad skutkovej podstaty tohto trestného činu a to verejné miesto alebo miesto verejnosti prístupné.

Za predpokladu, ak by Krajský súd v Košiciach pokladal jeho konanie za prekročenie nutnej obrany, mal by podľa jeho názoru potom posudzovať túto okolnosť v zmysle poľahčujúcej okolnosti, teda konkrétne v zmysle § 36 písm. i) Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal trestný čin odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolnosti, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovoleného rizika alebo plnenia úloh agenta.

Je nesporné, že tak svedkovia K., ako aj svedkovia potvrdzujúci jeho verziu priebehu skutku zhodne konštatujú, že K. boli pod vplyvom alkoholu a oni iniciovali incident vzhľadom k tomu, že sa mali domáhať odchodu svojej dcéry z ich domu. K nijakému trestnému činu, ani k zraneniu by nebolo došlo, ak by táto skupina vracajúca sa z oslavy pod vplyvom alkoholu nebola k ich domu prišla a nevyvinula činnosť, ktorú potvrdzujú aj K..

Má za to, že prvostupňový súd sa mal v priebehu dokazovania zaoberať aj tým, či spôsob jeho konania, vzhľadom na popísaný skutkový stav, nemá kvalifikovať ako trestný čin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Tr. zák.. Už samotný fakt, že pracovná neschopnosť poškodeného trvala 30 dní a neobmedzovala poškodeného v obvyklom spôsobe života dlhšiu dobu, mala k takejto úvahe smerovať o to viac, keď znalec MUDr. T. B. konštatuje, že poškodený F. K. utrpel dňa 1. 8. 2015 okolo 21:30 hod. ľahké zranenia bez zanechania trvalých následkov.

Navrhuje preto, aby Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) a písm. d) Tr. por.

Obžalovaný J. W. vo svojom vlastnom podaní tvrdí, že prvostupňový súd ustálil skutkový stav na základe výpovede poškodeného F. K. a jeho blízkych príbuzných, pričom nebral zreteľ na tú skutočnosť, že títo boli opití a tiež, že práve oni prišli k ich rodinnému domu a vyvolali incident. Poukazuje na výpoveď brata Š. W., ktorý potvrdil, že hneď po otvorení vchodových dverí rodinného domu dostal úder, pričom v tom čase tam bolo prítomných asi 50 osôb, niektorí na ulici a iní v ich dvore. Ďalej obžalovaný poukazuje na

obsah svojej výpovede z hlavného pojednávania a zdôrazňuje, že v kritickom čase okolo 21.30 hod. až 22.00 hod. počuli buchot po parapetných doskách, oknách ich rodinného domu a tiež krik, aby išli von, že im podpália dom a zabijú ich. Z uvedeného dôvodu otvoril dvere na dome, pri dverách stál Z. K., F. K., R. W., J. K. a ďalší. Hneď po otvorení dverí dostal úder bejzbalovou palicou po ľavom ramene od Z. K., začal kričať o pomoc, že ich prepadli a na to von vyšli Š. W., Q. W. a začali sa biť s K.. K. boli v ich dvore, vlámali sa doň cez zadnú časť oplotenia, pričom boli ozbrojení latami, poriskami, bejzbalovými palicami a preto sa oni báli o svoj život a v sebaobrane chytili do rúk laty (odrezky dreva, ktoré bolo na dvore) a začali sa s K. biť hlava-nehlava. Keďže vonku nesvietilo svetlo, tak ani nevideli, kto koho udiera. Nie je pravdivé tvrdenie F. K., že počul kričať mamu, aby prišiel pomôcť otcovi, že ho bijú. Tvrdí, že nemal dôvod ublížiť F. K.. Ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že príslušníci polície z Obvodného oddelenia Markušovce nenašli poškodeného F. K. ležať na asfaltovej ceste v bezvedomí. Poškodený po príchode rýchlej zdravotnej pomoci v značne opitom stave sám nastúpil do vozidla RZP. Obžalovaný J. W. spochybňuje existenciu zranení, ktoré utrpel v kritickom čase F. K. a tiež závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia MUDr. L. Š., ďalej poukazuje na závery lekárskeho správ o vyšetreniach poškodeného F. K. a robí vlastný záver, že poškodený neutrpel ťažké zranenia, ako to uviedol súdny znalec, a preto žiada kontrolné znalecké dokazovanie. Obžalovaný J. W. vo svojom podaní namieta aj to, že poškodený F. K. sa po dvoch týždňoch od spáchania skutku zamestnal v C. a potom, čo dal výpoveď zo zamestnania v uvedenej spoločnosti pracoval vo firme svojho otca v Českej republike a nebol obmedzený v dôsledku zranenia, ku ktorému malo dôjsť v kritickom čase v obvyklom spôsobe života. Obžalovaný taktiež namieta, že svedkyňa M. W., T. K., manželka poškodeného K., ako aj V. K.Á. skutok nevideli.

Obžalovaný vyslovuje názor, že ani zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou nie je takým dôkazom, ktorý by jednoznačne zobjektivoval miesto, kde došlo k incidentu. Bolo by to možné presnejšie určiť iba na základe vyšetrovacieho pokusu za prítomnosti súdneho znalca. Napokon obžalovaný žiada skutok posúdiť ako spáchaný v nutnej obrane, prípadne zaoberať sa tým, či jeho konanie nie je potrebné kvalifikovať ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. poukazujúc na fakt, že práceneschopnosť poškodeného mala trvať 30 dní a neobmedzovala ho v obvyklom spôsobe života a práve z uvedeného dôvodu mali úvahy súdu smerovať k takejto právnej kvalifikácii jeho konania. Taktiež obžalovaný J. W. navrhuje, aby bol súdom vypočutý aj ošetrojúci lekár poškodeného F. K., MUDr. M. a znovu vypočutí všetci svedkovia. K odvolaniu obžalovaný priložil čestné prehlásenie A. K.T. a Q. K. a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na základe takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

V posudzovanej trestnej veci sa vykonávalo kontradiktórne trestné konanie, v rámci ktorého sa zdôrazňuje oprávnenie strán obstarávať, navrhovať a vykonávať dôkazy, avšak v konečnom dôsledku Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) v ustanovení § 1 vymedzuje, že orgány činné v trestnom konaní a súdy sú v každom jednotlivom štádiu povinné postupovať tak, aby bol naplnený predmet zákona, teda na jednej strane náležite zistiť trestné činy a ich páchatelov spravodlivo potrestať, na druhej strane v celom priebehu trestného konania rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb, ktoré vyplývajú jednak z Ústavy SR, ako aj ďalších dokumentov, ktorými je Slovenská republika viazaná, a teda zabezpečiť uskutočnenie spravodlivého procesu.

Vzhľadom na uplatnené námietky obžalovaným J. W. v ním podanom odvolaní je potrebné hneď v úvode uviesť, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a vykonaných dôkazov v konaní pred okresným súdom zistil chybu pri ustálení skutku prvostupňovým súdom, pokiaľ ide o miesto spáchania činu.

V nadväznosti na vytýkané pochybenie odvolacím súdom je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou zo dňa 9. 9. 2015, na ktorú poukazuje v dôvodoch svojho rozhodnutia aj prvostupňový súd vyplýva, že miesto činu sa nachádza na trávnom poraste na pravej strane miestnej komunikácie asi 2 metre pred vchodom do záhrady rodinného domu č. XXX/X v rómskej osade D. C. v V.. Okresný súd ustálil v skutku napadnutého rozsudku miesto spáchania činu na

miestnej komunikácii v blízkosti rodinného domu č. XXX/X napriek tomu, že na strane 7 dôvodov svojho rozhodnutia konštatuje skutočnosti zhodné so zápisnicou o obhliadke miesta činu, na obsah ktorej bolo v tomto rozhodnutí vyššie poukázané.

Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že tiež poškodený F. K. tvrdil, že k incidentu došlo na kopci v blízkosti rodinného domu č. XXX/X v V..

Rovnako svedok Z. K. sa vyjadril, že keď W. utekali, zhodili ho na zem vedľa cesty na kopec a začali ho biť. Keď pribehol syn F., vzápätí aj on ležal na zemi, nohami cítil, že tam leží aj napriek tomu, že ho nevidel, lebo bola tma. Vzápätí ale uvedený svedok tvrdí bez bližšieho vysvetlenia, že syn ležal na asfaltovej ceste.

Podľa svedkyne J. K. konflikt začal pred rodinným domom č. XXX/X za plotom a skončil na ceste. Syn F. podľa jej vyjadrenia spadol na cestu.

Svedok R. W. síce potvrdil, že videl ležať na zemi poškodeného F. K., ale bližšie miesto nekonkretizoval. Rovnako ani svedok T. K., ktorý odniesol F. K. domov neuvádzal na hlavnom pojednávaní miesto, kde našiel ležať F. K..

V novom konaní bude preto potrebné vyššie uvedených svedkov opakovane podrobne vypočuť k miestu, kde po napadnutí drevenou latou obžalovaným J. W. mal spadnúť na zem poškodený F. K. a následne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania uvedené miesto potom aj ustáliť v skutku rozsudku.

Odvolačný súd zistil nepresnosti v skutkových zisteniach prvostupňového súdu aj pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranenia poškodeného F. K. T. a tiež nepresnosti týkajúce sa použitého predmetu obžalovaným J. W. k útoku, opis ktorého vôbec nebol vypočutými svedkami uvedený.

Obžalovaný J. W. nepopiera, že udrel F. K. po hlave drevenou latou. V rámci uplatnenej obhajoby tvrdil, že poškodeného chcel udrieť po ramene, pleci, chrbte, ale keďže bola tma, „stalo sa tak, ako sa stalo“. V ďalšej časti svojej výpovede uvádza skutočnosti, ktoré opakuje aj v odôvodnení ním podaného odvolania.

Z výpovede poškodeného F. K. vyplýva, že keď chcel zodvihnúť otca Z. K. zo zeme, bol zohnutý hlavou dole k otcovi, ktorý ležal na zemi, obžalovaný J. W. stál po jeho pravej strane a udrel ho doskou po hlave. Po údere skončil na zemi. Predtým ho ešte obžalovaný udrel do oblasti ramena, pričom obžalovaný J. W. mieril úder na jeho osobu.

V prípravnom konaní vo výpovedi zo dňa 8. 12. 2015, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná za účelom odstránenia rozporov, ale poškodený F. K. uvádzal, že obžalovaný J. W. sa mal zahnať na otca, ale zasiahol jeho. Zároveň poškodený F. K. v uvedenej výpovedi tvrdil, že bratia W. útočili na jeho otca, ten sa s nimi hádal a ustupoval pred nimi.

Z napadnutého rozsudku nie je ale zrejmé, ako okresný súd vyhodnotil zmenu výpovede poškodeného F. K. na hlavnom pojednávaní oproti jeho výpovedi v prípravnom konaní.

Výpoveď poškodeného F. K. podľa názoru odvolacieho súdu je neúplná, pretože z nej nie je zrejmé, na ktorú časť hlavy obžalovaný J. W. viedol útok latou, v akej polohe bol poškodený v čase útoku obžalovaného, keďže jeho tvrdenia na hlavnom pojednávaní a vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 8. 12. 2015 sú rozporné. Ďalej nie je zrejmé, z ktorej strany bol vedený útok obžalovaného na hlavu poškodeného (zhora, zdola, spredu, zozadu, sprava, zľava), ďalej akej bol intenzity útok a tiež, čo bolo príčinou pádu poškodeného F. K. na zem, či a ako na útok obžalovaného J. W. poškodený F. K. reagoval.

Poškodený F. K. sa bližšie nevyjadril ani k použitému predmetu - drevenej late, ktorou mu malo byť zranenie spôsobené, a to k otázke jej dĺžky, hrúbky, šírky, prípadne druhu dreva, z ktorého bola zhotovená a podobne. Ani z výpovedi svedka R. W. a svedkyne J. K. vyššie uvedené skutočnosti nie je možné zistiť napriek tomu, že menovaní svedkovia boli prítomní v kritickom čase na mieste činu. Títo svedkovia vypovedali veľmi všeobecne a povrchno o fyzickom útoku obžalovaného J. W. na

poškodeného F. K. bez toho, aby uviedli podstatné a rozhodujúce skutočnosti a súvislosti významné pre objasnenie povahy útoku a jeho intenzity.

V novom konaní bude preto potrebné výsluchom obžalovaného J. W. a vyššie uvedených svedkov objasniť uvedené skutočnosti tak, aby bolo možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností urobiť záver o mechanizme vzniku zranenia poškodeného a to aj z hľadiska, ktorá konkrétna časť hlavy poškodeného (čelo, temeno, spánková oblasť, záhlavie a podobne) prišla bezprostredne do kontaktu s predmetom útoku použitým obžalovaným J. W., akým spôsobom (smerom) bol útok vedený na hlavu poškodeného, aká bola jeho intenzita a prípadne súvislosť s následným pádom poškodeného F. K. na zem, v akej polohe bol poškodený v čase útoku, či a ako na tento útok poškodený reagoval (napríklad obranné mechanizmy a podobne). Objasnenie uvedených skutočností je dôležité pre posúdenie zavinenia obžalovaného J. W. aj pokiaľ ide o spôsobený následok jeho konaním poškodenému F. K..

V nadväznosti na uvedené odvolací súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že pre rozlíšenie, či prichádza do úvahy právna kvalifikácia skutku ako dokonaného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. alebo ako pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. je rozhodujúce, či úmysel smeroval k spôsobeniu závažnejšieho následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví, a to je aj potrebné v dôvodoch rozsudku náležite vyargumentovať.

Po doplnení dokazovania v naznačenom smere v tomto rozhodnutí bude vhodné, aby aj znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgie a traumatológie MUDr. T. B. bol oboznámený s doplneným dokazovaním a aby sa vyjadril k záverom z neho vyplývajúcim a dôležitým pre odborné posúdenie zisteného zranenia F. K. a mechanizmu jeho vzniku a zároveň aby vysvetlil, či je zlučiteľné so zistenými zraneniami poškodeného, aby tento mohol na 6. až 7. deň po skutku vykonávať fyzickú prácu, keď doba liečenia a práceneschopnosti poškodeného bola znalcom určená podľa znaleckého posudku v rozpätí 4 - 5 týždňov.

Na druhej strane odvolací súd sa ale nestotožňuje s argumentáciou obžalovaného J. W. uvedenou v ním podanom odvolaní, že Z. K., J. K. a R. W. sa vlámali na ich dvor, ktorý majú ohradený, pričom boli ozbrojení latami a poriskami, búchali im po oknách a keď otvoril dvere rodinného domu, dostal od Z. K. úder bejzbalovou palicou po ľavom ramene a potom začala hromadná bitka.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že výpovede samotného obžalovaného J. W. a svedkov Š. W., P.A. W. a D. K. sú rozporné, nepresvedčivé a nepravdivé, pretože Š. W. tvrdil, že Z. K. pri vchodových dverách ich rodinného domu udrel obžalovaného J. W. do oblasti očí, a tak začala hromadná bitka. Podľa svedkyne P. W. hromadná bitka začala hneď po otvorení dverí na ich rodinnom dome, pričom poškodený F. K. podľa jej vyjadrenia spadol na zem, keď utekal z dvora a napokon podľa svedeckej výpovede D. K. na hlavnom pojednávaní hromadná bitka začala u nich na záhrade a zároveň svedkyňa tvrdila, že K. boli v priestore od zadnej časti domu, zatiaľ čo v prípravnom konaní uvádzala, že K. stáli skoro pri vchodových dverách. Rozporné sú tvrdenia týchto svedkov ale aj obžalovaného J. W., pokiaľ ide o počet osôb prítomných na ich pozemku. Údaje sa rôznia v jednotlivých výpovediach a pohybujú sa v rozmedzí od 6 do 50 osôb.

Na druhej strane svedkovia Z. K., R. W. a J. K. zhodne tvrdili v priebehu celého trestného konania, že na pozemku W. v kritickom čase neboli, ale len stáli pred záhradou ich rodinného domu v obci V. v rómskej osade Za tehľňou. V nadväznosti na uvedené treba poukázať aj na to, že svedkovia Z. K. a J. K., keďže ich dcéra A. žije s bratom obžalovaného Q. W., nie sú v nepriateľskom vzťahu s obžalovaným J. W. a na hlavnom pojednávaní dokonca tvrdili, že sa obžalovaným „už zmierili“, a preto nie je dôvod spochybňovať pravdivosť a vierohodnosť ich tvrdení, ktoré sú presvedčivé, nemenné, teda konzistentné.

Vyššie uvedené dôkazy preto vyvracajú a nepotvrdzujú námietky obžalovaného J. W. týkajúce sa tvrdenia, že K. prišli ozbrojení na ich pozemok, takže sa musel brániť, pričom odvolací súd v tejto súvislosti hodnotil aj tú skutočnosť, že tak obžalovaný J. W., ako aj jeho rodinní príslušníci neutrpeli v kritickom čase zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, či liečbu, čo je vylúčené v situácii, ako priebeh konfliktu - bitky s K. opísal vo svojej výpovedi obžalovaný J. W. a svedkovia Š. W., P. W. a D. K..

Krajský súd má za to, že v tomto štádiu trestného konania, vzhľadom na závažnosť chýb v skutkových zisteniach prvostupňového súdu, na ktoré bolo v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu poukázané, nie je

potrebné bez toho, aby tieto boli vykonaným dokazovaním v novom konaní odstránené bližšie reagovať na ďalšie námietky uplatnené obžalovaným J. W. v ním podanom odvolaní.

Odvolací súd vzhľadom na tieto zistenia dospel k záveru, že doposiaľ vykonané dokazovanie a jeho výsledky neposkytujú ucelený a jednoznačný obraz, na základe ktorého by bolo možné konštatovať správnosť skutkových zistení prvostupňovým súdom v prejednáwanej trestnej veci. Treba preto zdôrazniť, že len také skutkové zistenie súdu, ku ktorému dospel po dokazovaní vykonanom v dostatočnej kvalite a v potrebnom rozsahu môže viesť k správnomu, spravodlivému a presvedčivému rozhodnutiu vo veci.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného J. W. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.